

تعریف پناهجو، پناهنده و موقعیت پناهندگی

موقعیت پناهندگی به اشخاصی (تبعه‌ی کشور دیگر) تعلق می‌گیرد که شامل تعاریف و چارچوب‌های یاد شده در کنواسیون ژنو سال ۱۹۵۱ ماده ۱ بند الف. ۲۲ مربوط به وضعیت پناهندگان و پروتکل الحاقی آن در سال ۱۹۶۷ باشند. تصمیم به قبول شخص به عنوان پناهنده توسط یک نهاد دولتی با مسوولیت ویژه در بدنه‌ی حزب حاکم، بر طبق پیمان‌نامه و پروتکل مربوطه انجام می‌گیرد.

تعریف واژه پناهنده

در چارچوب معاهده‌های جاری، واژه ” پناهنده ” به اشخاصی اطلاق می‌گردد که :
به علت ترس موجه از شکنجه و آزار بر اساس تژاد، مذهب، ملیت، عضویت در گروه‌های اجتماعی مشخص (دگرباشان جنسی در این دسته قرار دارند)، و یا عقاید سیاسی، از کشور خود خارج شده (فرار کرده) و قادر به بازگشت به کشور خود نیست؛ و یا به دلیل ترس موجه از شکنجه و آزار، مایل به بازگشت به کشور خود و قرار دادن خود تحت قوانین مراقبتی جاری در کشور خود نیست؛ و یا شخصی که دارای تابعیت سرزمین مادری خود نیست و به دلیل ترس موجه از کشور محل اقامت خود نیز خارج شده، و به دلیل همان ترس، قادر به بازگشت به کشور محل سکونت سابق خود نیست و یا به همان دلیل، مایل به بازگشت به آن کشور نمی‌باشد.
در مورد اشخاصی با بیش از یک ملیت، عبارت ” کشور تابعه ” به معنی هر کدام از کشورهایی است که آن شخص دارای تابعیت آنها می‌باشد. یک شخص نمی‌بایست حقوق مبنی بر حراست و امنیت از سوی کشور تابعه‌ی خود را از دست بدهد اگر، بدون مدرک معتبر و بر اساس ترس موجه، مایل نباشد خود را تحت مراقبت‌های قانونی یکی از کشورهای تابعه‌ی خود قرار دهد.
دگرباشان جنسی یعنی همجنسگرایان و دوجنسگرایان و تراجنسی‌ها به دلیل مجازات همجنسگرایی در قوانین مجازات ایران و قوانین اجتماعی و فرهنگی که ناقض حقوق بشری و شهروندی دگرباشان جنسی هستند در طول زندگی خود در ایران دچار ترس موجه از آزار و خشونت و افشای هویت و بازداشت قانونی و غیرقانونی هستند و بر همین اساس درخواست پناهندگی می‌کنند.

با کلیک روی هر مرحله به صفحه مرتبط با توضیحات آن، هدایت خواهید شد.

